

139. En herreman så stolt och båld.

(Visa från Uppland)

En her-re-man så stolt och båld, som väg-de
 tun-nor guld och fle-ra hem-man i sitt
 våld, fick se en. flic-ka huld bland par-kens
 stam-mar en-sam stå, och ta-la-de till hen-ne så:

2. Mitt vackra barn, vad heter du?
 Säg mig ditt ljuva namn!
 Kom sätt dig vid min sida nu
 I skogens blomsterfamn,
 Vi vilja språkas vid en stund
 Förtroligt här i enslig lund.

3. »Mitt namn är Elin, men jag får
 Ej längre dröja här,
 Ty dagens sol snart nedergår
 Och jag skall plocka bär,
 I korgen, som jag har, åt mor
 Väntande i hyddan bor.

4. »Hör Elin, ingen flicka skön
 Och söt som dig jag sett.
 Kom vila vid mitt öppna sköt!
 Jag beder dig om ett:
 Giv mig en enda liten kyss,
 Var inte rädd, ej någon lyss!»

5. »O, nej jag lovat har vid Gud
 Att ingen kyss ge bort,
 Förrän den dag jag skall stå brud,
 Och det sker inom kort
 Och då skall Gustav hava den
 Från barndomen han är min vän.»

6. »Vad du är barnslig, blyg och dum,
 Som sådant pjollra kan.
 Din Gustav vet ju ej därom,
 Ej heller någon ann.
 Du skall få penningar, se här:
 Låt mig nu få vad jag begär.»

7. »O nej, o nej, jag är ej fal
 För penningar och guld,
 De hjälpa ej för samvetskval
 Och spe och evig skuld.
 Ett fredat bröst är mera värt,
 Det har jag i katekesen lärt.»

8. »O hör, din Gustav fattig är:
 Ett torp jag honom skänkt.
 Och nu jag lovar här och svär,
 Ty du min ära kränkt,
 Det torpet tager jag igen,
 Lev sen i sorger med din vän!»

9. Gör som du vill, jag lever säll
 Om än bland snö och is.
 I ödemarken i ett tjäll,
 Jag leta skall min spis.
 Blott jag vid Gustavs sida får
 Framleva mina levnadsår.»

10. »Ej hjälper smicker eller hot,
 men vet i alla fall,
 Om än det dock skall ske med knot
 En kyss jag taga skall,
 Och till mitt hjärta trycka dig
 Förrän du slipper ifrån mig.»

11. »Jo pyttisan,» med en sidoblick
 Gav Elin skälmskt till svar.
 Hon kastade sin korg och gick,
 Med den stod herren kvar
 Och suckade: »En narr är den,
 Som gäckar kvinnotroheten.»